

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:
v Ljubljani na dom dostavljen
celo leto K 24—
pol leta 12—
četrt leta 6—
na mesec 2—
v upravnishvu prejeman:
celo leto K 22—
pol leta 11—
četrt leta 5:50
na mesec 1:90
Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5, (v prilijžu levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan svoje izvenredne nedelje in praznika.
Inserati veljajo: peterostopna peti vrsta za enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru.
Upravištvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd.
to je administrativne stvari.
Posamezna številka velja 10 vinarjev.
Na pisemna naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.
Naredna tiskarna telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:
za Avstro-Ogrsko:
celo leto K 25—
pol leta 13—
četrt leta 6:50
na mesec 2:30
za Nemčijo:
celo leto K 28—
za Ameriko in vse druge dežele:
celo leto K 30—
Vprašanjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znakna.
Upravištvu: Knafljeva ulica št. 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85

„Mojsterska poteza.“

V teh resnih časih, ko imamo v državi veliko krizo, skrbje naši klerikaleci za humor. Pravi užitek je čitati telefonično poročilo dr. Korošca v večeršnjem »Slovenec«, prava naslada je zasledovati, kake kozolce preobrača ta moziček, da bi katastrofalni polom klerikalne politike v državnem zboru predstavil kot največjega občudovanja vredno mojstersko taktično potezo. Še so ljudje na svetu, ki imajo smisel za humor, in ti so hvaležni »Slovencu« za to poročilo o klerikalni kikiriki - politiki.

Ta občudovanja vredna mojsterska taktična poteza pomeni namreč v resnici strahovito blamažo. Tako eklatantne blamaže si še ni kmalu katera stranka nakopala. Obseg te blamaže ni težko ugotoviti.

Predno je prišlo do demisije ministrstva je Bienenrth glede italijanske pravne fakultete poskusil doseči nekak kompromis v edini namen, da bo mogoče proračunski, provizorij pravčasno rešiti. Ponudeni kompromis je bil sicer jako slab za naše klerikalce, ali morali so se udati, ker na pomoč Čehov absolutno ni bilo več računati in je bil totalni poraz Šusteršičeve taktike v naprej zagotovljen.

Komaj je Bienenrth demisijoniral, so klerikalci planili kvišku misleč, da je prišel ugodni trenotek izvajevati razpust parlamenta. Rožljali so s svojimi plehastimi sabljicami in mogočno klicali v svet: sklenjeni kompromis ne velja več, demisijonirani vladi ne dovolimo ničesar, ne budgetnega provizorija ne kake druge državne potrebsčine. Ničesar ne dobi, ničesar ne dovolimo...

Kar gorostasna je bila ošabnost, s katero so nastopali klerikalci. Stiriindvajset ur pozneje pa so ponižno zlezli pod klop in tisti dr. Korošec, ki je dan prej trobental, da ne dovoli budgetnega provizorija, je moral milo izjaviti, da bo glasoval za provizorij. Nemci pravijo temu: »Aus der Not eine Tugend machen.«

Preobrat je tak, da večji ne more biti. Čehi, ki so ves čas grdo gledali Šusteršičevo taktiko in ki so proti vladi v zadnjih tednih ubirali milejšje strune, so se glasovali proti proračunskemu provizoriju, hoteli tako pokazati svojo opozicijsko staljšče. Šusteršičevi ljudje pa so iz enega ekstrema padli v drugega in dasi so

prisegali, da provizorija ne bodo dovolili, so glasovali za provizorij.

Skrivnost tega preobrata je lahko uganiti. Z demisijo Bienenrthovega ministrstva so se začela prizadevanja ustanoviti novo obsežnejšo parlamentarno večino. Poljaki in Čehi so se začeli zblíževati in da je Plojeva skupina pri vseh drugih strankah dobro zapisana je itak znano. Čim so klerikalci izvedeli, da bo Plojeva skupina glasovala za proračunski provizorij, jih je prešinil grozen strah. Kar mrzlica jih je tresla pri misli, da se ustanovi večina, v kateri bo tudi Plojeva skupina, v kateri bi pa ne bilo Šusteršičeve skupine. In zagnali so se za Plojem in pozabili na vse svoje prispege in vsa svoja rotenja in ko jim je vlada obljubila še nekaj koncesij so pogumno glasovali za proračun.

Takega poloma že dolgo let nismo doživeli v avstrijskem parlamentu. Polom je toliko večji, ker so imeli klerikalci sedaj tako priliko izvajevati razpust državnega zbora, kakor še nikdar. Dve leti sem delajo na razpust, zadnje dni so se uprav zakleli, da ga izsilijo, še večer piše »Slovenec«, da bi klerikalci z veseljem pozdravili razpust. A v odločilnem trenutku jim je srce padlo v hlače in dali so si ponižno odkupiti svojo bojevitost. Udali so se, ker so spoznali, da bi nove volitve prinesle veliko premembo razmer v državi, a tako, da bi je klerikalci ne bili veseli.

„Mojsterska poteza.“ — »največjega občudovanja vredna taktika« — kdo se temu ne smeje? Po vsi Sloveniji se mora vse smejati, da poskušajo klerikalci s takimi čenčami prikriti in maskirati polom svoje taktike in blamažo svoje politike. V resnici so totalno kapitulirali, kakor ni še nikoli kapitulirala nobena stranka.

13 Kamnika.

Z radostjo konstatiramo, da je v tukajšnji čitalnici glede uprizorjenja iger v tekoči zimski sezoni zavlada nov duh. Prospevajoči modernizem z zdravim realizmom je končno tudi v tem društvu zmagal nad okostenele konservativnosti kljub nekaterim predsodkom in pomislekom ter si ugledal pot po naši pozornici z nepričakovanimi uspehi. Sedanjemu g.

režiserju, kot povzročitelju in pospeševalcu novega gibanja, se imamo vsled njegove žilave agilnosti in neumorne delavnosti v prvi vrsti zahvaliti, da nas je dne 11. decembra seznanil s prekrasno in psihološko zanimivo petdejanjsko dramo »Simona«, ki je v igralnem, kakor tudi v sceničnem pogledu dosegla sijajen uspeh ter zadovoljila številno zbrano občinstvo. Opazilo se je, da je slednje dokaj dovretno tudi za moderne drame z resno, podučno in efektno vsebino, o čemer je pričalo ponovno oduševljeno priznanje igralnemu oboju ob odprti sceni. Menim, da je z izpremembo gledališkega repertoira v modernem smislu storjen korak dalje in led za nadaljnje uspešno delovanje prebit. — Naslovna vloga Simone je bila poverjena gospe Binterjevi. Izvedla jo je z globokim pojmovanjem, nežno milino in gracioznostjo v kretnjah v splošno zadovoljstvo občinstva. V harmonični celoti nam je predložila zanimivo sliko popolne moderne junakinje z občudovanja vredno poštenostjo do nesrečnih roditeljev. Pretresljivi prizori z lady Eleanor in Rihardom so bili v gestah in mimiki mojstersko dovršeni. Edino pred sodiščem smo si želeli temperamentnejše igre — a gošpa Binterjeva najbrže iz ozirov na javno mnenje ni marala forsirati, kar pa celotnemu vtisku nikakor ni škodovalo. Vse priznanje tudi krasnim in okusno prirejenim toaletam, ki so k splošnemu efektu mnogo pripomogle. — Umetniški popolno sliko plemenitega trpina Riharda z njegovo bolestipolno ljubeznijo na eni in moško energijo na drugi strani nam je ustvaril g. Zorko s prirojenom mu eleganco in fineso. Divili smo se mu v njegovi trpi resignaciji in skrajnem obupu. — Vsestransko priznanje zasluži tudi gđc. Pohlina. Belolosa lady, to tiransko, brezobzirno ter ponosito Angležinjo je karakterizirala prav dobro, samo mestoma je bila v izgovoru prehitra in ponekod napram Simoni kot mogočnica prijatelja. Sicer pa opazujemo v njej od predstave do predstave očitno napredovanje v karakternih vlogah. — Impomiral nam je g. Maronič kot odvetnik Osmira z nepriljeno igro, s svojo duhovitostjo in preudarnostjo v najtežjih življenjskih problemih in situacijah. — V vlogi lahkomišelnega grofa d' Airona se je docela uživel g. Lušin, čegar igra je bila v

kretnjah živahna, v nastopih fina in prikupljiva. Pohvalno omenjamo tudi njegovo masko. — Tudi gđc. Lubodova je povsem pogodila svojo vlogo, predstavljajoča plemenito, a plitko grofico Julijo, le njena maska se nam je zdela za priletno damo vsekako premladostna. — Sebičnega spletkarja Erlingtona je podal g. Koželj s potrebno hladnostjo, a običajno umerjenostjo v dovolj markantnih potezah; žal da ga je v četrtedem dejanju jel zapuščati spomin. — V epizodni vlogi župnika je menda prvič nastopil g. Pohlina ter povoljno rešil svojo nalogo. Pridigarski ton pa v tem slučaju ni bil na mestu, pač pa bi moral kot duhovni oče v odločilnem momentu biti Simoni v njeni težbi borbi blagohoten, pomirjevalen in vesten svetovalec. — Predsednik sodišča g. Janko bi v splošnem ugaljal, da ni preveč zategaval. — Tudi gđc. Greinerjeva je kot udana in zvesta služabnica napravila prijeten vtisk. — Nikakor se pa nismo mogli ogreti za Toma, ki je slugo samovoljno karikiral. V aristokratskih krogih mu drugi pot priporočamo več pozornosti in obzirnosti.

G. režiserju Binterju odkrito čestitamo na lepo zaokroženi vzprizoritvi in okusni inscenaciji nemalo težavne drame, sklepajoč z iskreno željo, da bi še nadalje vztrajal pri začetnem delu v procvit dramatične umetnosti in društvu!

M. T. — v.

Dnevne vesti.

+ Volitev v delegacijo. V poslanski zbornici je bila večeraj volitev delegacije. Kakor znano, volijo poslanci po posameznih kronovinah posebe. Za Kranjsko je bil izvoljen dr. Šusteršič za delegata in Pogačnik za namestnika. Za Goriško je bil izvoljen Fon za delegata in Gregorčič za namestnika. Pri volitvi delegata za Dalmacijo se je očitno pokazal razpor med dalmatinskimi poslanci. Dobila sta po štiri glasove dr. Trešić in izdajalec Duličić. Vseled tega se je vršila nova volitev. Ker je pa tudi ta imela isti izid, je odločil žreb. Delegat je dr. Trešić. Tudi pri volitvi namestnika je moral odločiti žreb. In postal je namestnik izdajalec Ivanišević.

+ Monakovski nemški dnevnik o italijanstvu Trsta. V Monakovem

izhajajoči dnevnik »Münchener-Neueste - Nachrichten« se je te dni v daljšem članku bavil s Trstom, opisoval njegovo rapiden napredek na gospodarskem polju ter očrtal narodnostne in politične razmere tega pomorsko - trgovskega mesta. V političnem pogledu priznava člankar sicer še vedno premoč Italijanov, ker imajo v svojih rokah avtonomno oblast. Ali številno, da so že danes nasproti Slovanom, — od katerih so obkoljeni, — v manjšini. — Italijani da v resnici predstavljajo le 40%, a politično zmagojujejo tudi vsled dejstva, ker se tržaški socialdemokratje priznavajo vseskozi italijonom. — Vseled te konstatacije so vsi italijanski listi kar iz sebe ter oštevajo M. N. N., čes, da o Trstu nima niti pojma. — Sicer so trditve M. N. N. nekoliko pretrane, ali vendar bi po imenih tržačanov so-deč — ako odštejemo 40.000 regnicolov, ki nimajo, oziroma bi ne smeli imeti v Trstu političnih pravic — označena izvajanja monakovskega nemškega lista odgovarjala resnici glede na številnost tržaških Slovanov. — Ali pri tem je potreba pomisliti, da je tisoče tržačanov, ki se skrivajo za lepim slovanskim priimkom, naših zagriženih narodnih nasprotnikov in največjih pristašev irredentizma. — Kaj so poturice, to nam pove pregovor! — To golo dejstvo je pred par dnevi najlepše karakteriziral bivši urednik tržaškega socialdemokratskega glasila »Lavoratore«, Angelo Vivante. V Regio-Emilia v Italiji se vrši namreč te dni pred tamšnjim sodiščem obravna v pravi Storehi contra listu »Voce del popolo«. — Ta poslednji je v eni svojih številčk očital bivšemu uredniku socialdemokr. glasila »Lavoratore«, da je bil podkupljen od avstrijske vlade, radi česar je vložil Storehi tožbo. — Angelo Vivante, poklican kot prič, je med drugim izjavil tudi sledeče: »Trditve, da so Italijani v Trstu v nevarnosti, da se poslovenijo, je zgrešena. V Trstu se ni še noben Italijan poslovenil, nasprotno pa se je poitalijančilo na tisoče Slovanov v bližnji in daljni minulosti.«

+ Nunski samostan. Ljudje so se povpraševali, zakaj je zadnje čase škof tolikrat posetil uršulinski samostan. Pogostni škofovi obiski so vedno negoljufivi dokaz, da nekaj »ne gre skupaj«. Kaj je bilo torej? Nune so namreč prepovedale učenkam, da

LISTEK.

Greh iz davnine.

Bogdan Ljubljica.
(Dalje.)

In razodela je to seveda takoj prijateljici Gizeli, ki se je zasmejala na vse grlo.

»Ne bodi, ti ga ne poznaš! On je vedno tak, naposled mi celo porečeš, da je zaljubljen!«

»Mogoče«, je skimala Helena in pogledala v tla.

»Motiš se«, ji je razložila Gizela. »Vladimir nima nobene ljubice, o tem sem prepričana, saj drugače bi gotovo ne posedel cele večere pri nas. In tudi njegovi prijatelji trdijo tako.«

»Čudno«, je skimala Helena in resnično je bilo nekoliko čudno, kajti nikdo ni vedel, da bi imel Vladimir Končaj s kako žensko intimne razmere, dasi bi jih lahko dobil na izbiro. Bil je lepe zunanosti, precej visok in raven ko sveča, uradnik v banki, star osemindvajset let — torej popolnoma čedna partija. A Vladimir Končaj je bil v tem oziru čudak in niso se malo začudili znanci in prijatelji, ko so ga videli tisto zimo naenkrat tako pogosto s Heleno.

Kako in kdaj sta menjala Vladimir in Helena svoj prvi poljub in ti-

stih par presrečnih vzdihov, ki so pri taki ceremoniji običajni dodatek, ni tako važno in prav nič zanimivo, ker stoinstokrat se je že opisalo, da je zdaj že banalno govoriti o tej stvari, a važneje je, kako sta živela svojo započeto srečo dalje.

Še isti večer, ko sta se v tihi ulici objela prvič, je izrekel Vladimir pred vratmi Heleninega stanovanja nekako čudne besede.

»Glej, Helena«, ji je zašepetal in jo rahlo privel k sebi, »toliko večerov sem šel tod mimo in se oziral na tvoje okno, zdaj, ko si moja, ko si mi povedala, da me ljubiš, se ne upam ozreti gori in se kesam, da sem kdaj hrepenel za teboj. In vendar te ljubim, da sem srečen že ob misli, ki me spominja tebe.«

Helena ga je pogledala začudeno.

»Moj bog, kaj vendar govoriš, Vladimir? Torej ti je žal in se kesas, ker sva si povedala skrivnost, ki sva jo nosila v srečo?«

Vladimir je odkimal in je nekaj časa molčal.

»Ne, ti me razumeš napačno! Hotel sem reči, da sem srečen, ko se zavem, da me ljubiš in da sem nesrečen ko pomislim, da ljubim tebe jaz, ki te nisem — vreden...«

Nato je stresel z glavo, kot da hoče siloma zatreti neljube misli in ji pošepetal udano:

»Toda ne misli na to. Helena, kar skriva bodočnost, samo, da sva srečna sedaj!«

Nato ji je stisnil desnico in odhitel po ulici brez vsakega daljšega slovesa.

In tisto noč Helena ni mogla dolgo zatisniti oči. Premetavala se je v postelji nemirno semtertja in bilo ji je, kot da se mora razjokati silno, dasi sama ni vedela zakaj... Toliko je doživela en sam večer, da si ni mogla raztolmačiti vzroka tej čudni mešanici besed in čustev, kaj šele, da bi razumela zagonetno Vladimirovo obnašanje. Vse drugače si je slikala prej te trenutke, v vse drugačni luči je živela v njeni duši ura, ko prvič objame toli ljubljenežega moža, a sedaj, ko je dočakala za čemer je tako hrepenela, ji silijo v oči solze in ji je skoro žal, da se je zgodilo... Kolikrat je čitala v različnih romanih, kolikrat slišala od znank in prijateljic, da je človek, ko objame prvič ljubljeno bitje — kakor otrok brez vsake resne misli, igrača pijanih čustev, a Vladimir je ostal resen in povedal ji je takoj ob prvem poljubu, da je v tej ljubezni — nesrečen. In vendar jo ljubi, lagal ni — ne, njegove oči vsaj niso lagale in vendar se čuti nesrečnega... Kaj naj bo tej čudni zagonetki vzrok?

Helena je premišljevala in si ni mogla ustvariti niti najmanjše jasne slike iz vsega, kar je doživela, samo

dvom in žalost sta se razlila takoj prvo noč čez njeno dušo in naposled je zaspala s solzami v očeh.

Drugi dan in vse naslednje dni jo je spremljal Vladimir vesel in včasih celo razposajen in Helena je kmalu pozabila na tisto prvo noč... Pripovedoval ji je o svojih namenih, načrtih in upih in ji slikal bodočnost tako živo, kot da se ima zgoditi vse že drugi dan... Helena ga je poslušala verno in se nasmihala uram sreče in veselja, ki jo čakajo in Vladimir se je veselil z njo in jo ljubil kakor je želela Helena v svojih sanjah tiste dni, ko je občudovala njegove bele prožne prste pri stricu Ivanu.

Zima se je nagibala h koncu, tvepatem so po obgozdih jasad že cveteli zvončci, in z zimo je ginila tudi Vladimirova veselost. Včasih je umolknil nenadoma sredi pogovora, pogledal temno v tla in šel dalje poleg Helene molče.

»Moj bog, Vladimir, ti postajaš tako čuden,« ga je opomnila mnogokrat, ko sta se sprehajala po ozelenem logu in se ga je zopet polastila tista zamišljenost.

»Ah, saj veš, človek ima vedno različne skrbi, to se pravi — ne skrbi — temveč — saj veš — vedno mi pride kaj na misel — se je skušal izgovarjati v takih slučajih, a Helena je imela bistro oko in je vedela, da ne govori resnice in ji nekaj

prikrija... A siliti vanj zopet ni hotela, ker Vladimir je postal na take opazke vedno zabaven in vesel — niti sledu o kaki tuznosti ali skrbih ni bilo več v njegovem obrazu.

Tako se je naposled Helena privadila in je to čudno lastnost pripisovala njegovi prirojenosti in značaju. Da jo ljubi, o tem je bila prepričana, vsako njegovo delo, vsaka njegova beseda, vsak naklep in načrt je veljal le v prid njene lepše bodočnosti in Helena je bila srečna neizmerno...

Nekoč v marcu pa se je Vladimir silno začudil. Vedno je prihajal na sestanek on kak četrt ure prej, da Heleni ni bilo treba čakati, tisti večer pa je prišel v alejo dobre pol ure pred določenim časom, a Helena je bila že tam.

»Glej, ko bi prišel ob določen uri, bi me čakala še pol ure,« je opomnil smehljaje, a Helena se je tesno oklenila njegove roke in se zvonko nasmejala.

»In veš, da sem te čakala že zdaj pol ure?«

»Kako to, Helena? Ali se je mar kaj pripetilo?«

In zopet se je zasmejala Helena veselo in glasno, kakor je Vladimir že dolgo ni slišal. Nato je obstala, pogledala naokrog, a aleja je bila prazna, samo listje je šelestelo v vrbovih — in takrat mu je ovila obe roki okrog vratu in ga vroče polju-

ne smejo hoditi k petju v »Unions«, ker to ni dobro zanje. A šla sta dr. Pegan in Štefe h škofu, da sta zato žila nune. Škof piše pismo nunam, da ne smejo braniti otrokom hoditi k petju, saj je prireja katoliško društvo. Zastonj. Nune se ne udajo. Škof se sam pripelje ter pokliče prednico. Ta mu vse objavi. A nune proti volji prednice nočejo preklicati. Moral je še enkrat škof osebno priti ter vse nune osebno poklicati v »ta plav cimer«. Malo ropotalo je... Vemo pa le to, da zdaj nune molče in se drže, kot bi rade vgriznile pa — ne smejo...

+ **Imenovanje.** Finančni komisar dr. Rudolf Sajovic, ki je bil od tukajšnjega finančnega ravnanstva pridržen v službovanje finančnemu ministru, je prevzel definitivno v to, ministrstvo in imenovan za ministerjalnega podtajnika.

+ **Iz finančne službe.** Računski oficial Ivan Roštan je imenovan za računskega revidenta v devetem čin. razredu, računski asistent Albin Zajec za računskega oficiala v desetem, nadalje carinski oficial Fran Garbas za carinskega revidenta v devetem, davčni oficial Ernst Sedlak za davčnega upravitelja v devetem in finančni straž. komisar prvega razreda Fran Habjan za finančnega straž. nadkomisarja drugega razreda v devetem čin. razredu in sicer za tukajšnji službeni okoliš.

— **Volitev za obrtno sodišče v Ljubljani.** Z odredbo ministrov za pravosodje, trgovino in za notranje zadeve z dne 8. novembra 1910, se je na podlagi člena V. zakona z dne 16. januarja 1910, drž. zak. št. 20 (zakon o trgovskih pomočnikih) in izvršujoč § 41 navedenega zakona odredilo, da tvorijo delojemalci (§ 2), na kojih spore iz službenega razmerja je bila raztegnjena pristojnost obrtnega sodišča po § 41 zakona z dne 16. januarja 1910, skupno s svojimi delodajalci posebno volilno skupino za volitev prisodnikov, ki jih je pritegniti v njihovih sporih obrtnemu sodišču in prizivnemu sodišču v okrožju obrtnega sodišča. Delojemalci, ki se nanje nanaša navedena ministrska naredba, so: 1. Osebe, ki so v podjetjih, spadajočih pod obrtni red, izvešni trgovske obrte, nastavljeni pretežno za opravljanje višjih opravil, torej posebno: tovarniški ravnatelji, prokuristi, trgovski pooblaščenici, poslovodje, knjigovodje, blagajničarji, potniki, korespondenti in enaki. 2. Osebe, ki so v podjetjih, spadajočih pod obrtni red, vstevši trgovske obrate, postavljene za višja netrgovska opravila, če niso vže v smislu § 5, lit. a zakona z dne 27. novembra 1896, drž. zak. št. 218, kakor n. pr. delovodje ali predelavci, podvržene obrtnemu sodišču, torej posebno obratni vodje, inženirji, kemiki, risarji in enaki. Število prisodnikov in namestnikov, ki jih volita oba volilna razreda novo ustanovljene volilne skupine, in sicer vsak volilni razred polovico, je v § 3 navedene ministrske naredbe določeno tako-le: 4 prisodniki obrtnega sodišča; 4 namestniki obrtnega sodišča in 4 prisodniki vzklicnega sodišča. Ker se prične uradni posel teh prisodnikov (namestnikov) 1. aprila 1911, se uvidi e. kr. deželni volitev prisodnikov in namestnikov obrtnega sodišča ter prisodnikov vzklicnega sodišča iz novo ustanovljene skupine odrediti za prvo polovico meseca marca 1911. Natančnejši čas volitve se naznani pozneje na krajevno običajni način s posebnim razglasom. Imetniki (namestniki, poslovodje, zakupniki, voditelji obratov) onih

obratov, v katerih so k novi volilni skupini pripadajoče osebe nastavljen, se pozivljajo da takom tednov po objavi tega razglasa v uradnem listu pismeno naznanijo običajnemu predstojstvu stolišča svojega obrata za sestavo volilnih imenikov obel volilnih razredov potrebne podatke. Javne trgovske družbe, komanditske družbe, delniške družbe, pridobitne in gospodarske zadrage, družbe, zavodi in društva morajo istočasno imenovati izmed vseh, poklicanih za njih zastopanje in za izvrševanje volilne pravice, eno ali k večjemu dve osebi, ki bodo zanje oddale glasovnice. Podjetniki (obrtniki, namestniki, poslovodje, zakupniki, voditelji obratov) so zavezani tekom preje omenjenega roka sestaviti in vpslati običajnemu predstojstvu stolišča obrata popoln seznam na dan objave tega razglasa v uradnem listu, v svojem obratu uposlenih, v poštev prihajajočih moških in ženskih nastavljenecv, ki so izpolnili dvajseto leto in ki so najmanj eno leto v tuzemstvu v službi.

— **Božičnica.** I. mest. otr. vrtea se je vršila 13. t. m. v svojih prostorih v Komenskega ulici (Rokodelski dom). Obdarjenih je bilo 38 otrok z vso obleko, igračkami in pecivom. Razdelitvi je prisostoval šolski referent, magistratni svetnik g. Evgen Lah in starši otrok.

— **Umrla je v Ljubljani ga. Fani** grofica Lichtenberg, roj. Beltsch. N. v m. p.

Utopljenca našli. 13. t. m. so pri vasi Slape na levem obrežju Ljubljanske našli truplo nekega 35 do 40 let starega moža. Utopljenec je imel oblečene črne hlače, črno in sivo lodnasto, zeleno obrobjeno suknjo, črn telovnik in poletne čevlje. Pri sebi je imel denarnico z 8 K 12 v, srebrno žepno uro s srebrno verzičico in star tolar kot obesek, žepni nož in sedem revolverskih patronov. Mrtvec je najbrže identičen z delavcem Rudolfom Jörgom, ki je 6. t. m. utonil v Gruberjevem kanalu pri Štepanji vasi.

Ženo je hotel umoriti tridesetletni Rudolf Mihelič, mlinar na Pečku pri Vel. Laščah. Dne 10. t. m. popoldne je bila Jerica Mihelič v sobi mlina, ki ga je bil njen mož Rudolf vzel pred dvema letoma v najem, in je varovala svoje štiri otroke v starosti pol leta do 10 let. Naenkrat stopi v sobo Rudolf Mihelič, navidezno čisto miren, toda v roki je imel žatloho (sekiro). Takoj pristopi k svoji ženi, jo zgrabi za lase, jih navije okoli svoje leve roke in začne udrihati z ostrino sekire po njej. Žena se je branila, kar se je mogla in je večkrat segla po klopi pri peči, da bi se branila, toda mož jo je vselej vsekal z ostrino sekire po rokah, da ji je roke dobesedno skoraj razsekal. Trije starejši otroci so zlezli pod mizo skupaj in se skrivali, polletno dete je bilo pa v postelji. V borbi sta prišla zakonska iz sobe pred mlin in tu pri jezu se je zgrudila Jerica Mihelič vsled izgube krvi nezavestna na tla. Rudolf Mihelič je ženo nekaj časa nemo gledal, potem pa jo zagrabil in jo vrgel v jez, kjer je voda tudi do 2 metra visoka. Jerica Mihelič bi bila brez dvoma utonila, če bi se ne bila ravno vsled vpliva mrzle vode zbudila iz nezvesti in bi se ne bila izkobilacala iz vode. Tega ji mož ni branil, nasprotno ji še pomagal. Nato ga je prosila žena, naj jo pelje za roko v vas Peček, kar je mož radovoljno storil. Med tem so zagrabil starejši trije otroci, ki so bili skriti pod mizo, najmlajše dete in so zbežali v vas. Mož je privedel svojo ženo v Peček

in jo oddal dobrim ljudem v okrho. Pravil je, da morata umreti oba, on in njegova žena, ker se imata prevedla in ker sta predromatična. Res sta zakonska Mihelič vedno v miru in ljubezni živela ter se splošno govorila, da je Rudolf Mihelič slabouman, da je bil še v blaznici in da je storil obžalovanja vredno dejanje v hipni blaznosti. Jerica Mihelič je strašno razmesarjena. Na zapustju desne in leve roke ima presekano kožo, mlilice, kite in deloma tudi kosti, levi palec je skoraj odsekan, levega kamajca prvi člen čisto odsekan, ves ostali kazalec nasekan, sredinca leve roke je polovico odsekanega. Na glavi ima šest velikih težkih ran ter je na štirih mestih nasekana tudi kost. Jerica Mihelič bo pač težko okrevala, očitno ker ima menda tudi možgane pretresene. Če bo pa vendar okrevala, ne bo mogla rok najbrže nikdar več rabiti. Rudolfa Miheliča so oddali v blaznico.

Umrla je baje Jera Mihelič vsled poškodb, ki jih je bil prizadljal njen mož Rudolf Mihelič najbrže v hipni blaznosti. Rudolfa Miheliča so oddali v blaznico na Studenece.

Predsednik okrajnega sodišča v Novem mestu dr. Kavčič se je dne 11. t. m. poslovil od uradnikov in se dne 13. t. m. stalno preselil v Ljubljano.

Radi deklet je bil hudo poškodovan Janez Rodič, posestnikov sin iz Tomaže vasi pri Beli cerkvi. Dne 11. t. m. je šel s Francetom Hudoklinom v Zavinjek k dekletu v vas. Ko sta ušla oba fanta z dvema dekletoma po vasi, so jih nenadoma napadli neznani fantje in Rodiča takoj pobili na tla, Hudoklin pa ni zadobil nevarnih poškodb. Rodiča so prepeljali popolnoma nezvestnega v bolnico v Kandijo.

V levo oko je ustrelil po domače Furlanov Tonček iz Gornjega Bana pri Kostanjevici dvanajstletnega Janeza Zupana s svinčeni mi zni za tiče. Zadel ga je pa tudi po ostalem životu, tako, da so ga morali oddati v bolnico usmiljenih bratov v Kandijo. Če bo prišel ob oko, se še ne ve.

Uboj. M. Trojar in Fr. Vidmar na Ljubi pri Sv. Lenartu nad Škofjo Loko že davno nista bila prijatelja. Fr. Vidmar, po domače: Pstotnikov France je tudi domač pesnik, pravi slovenski Haus Sachs. Ne zna niti pisati ne brati, (let mu je 40), a ima fenomenalen spomin, da vse svoje pesmi zna na pamet. Te pesmi, ki so ponajbrže prigodnice, deklamuje ali obenem po znanem kakem napetu poje v veseli družbi, s čimer zasluži mnogo dvojčico. Inteligentniki so zapisali že mnogo pesem Pstotnikovega Franceta, da se tako obranijo. Predvčerajšnjim se je Pstotnikov France vračal s puško na rami z lova mimo Trojarjeve (vulgo: Medvedove) hiše. Pstotnikov pes se je zatekel v Trojarjevo hišo, na kar ga je gospodar, nekaj mlajši od Pstotnika, zapodil iz hiše. To je razsrdilo Pstotnika, ki je Trojarju rekel, naj psa pusti na miru. Trojar pa je jel pobirati kamenje, da bi se lotil Pstotnika, na katerega je bil jezen menda tudi zato, ker mu je posvetil neko zbadajočo pesem. Pstotnikov France je snel puško z rama, nameril proti Trojarju, zapivši: »Če ne miruješ, bom streljal!« Ker menda Trojar ni hotel mirovati, je ustrelil, na kar se je Trojar smrtno zadet zgrudil na tla. Živel je še eno uro, toliko, da ga je župnik od Sv. Lenarta lahko dal v sv. olje. Pstotnikov France se je zavedel svojega čina, šel domov, se preoblekel ter osebno šel se javiti sodišču. Danes je komisija izvršila obdukcijo. — Mi

jako obžalujemo ta čin, posebno še zato, ker je šegavega Franceta vse imelo rada. Za zgled, kako je »pesnikoval«, dodajem tu kot »kuriozum« njegovo pesem: »Slajmer in Jenko.«

Na koncu Ljubljane je veliki špital, tud Pstotnikov France se not je podal, k' je imel »gruba«, ga bolel' je v trbuh, da to niso bli špaa, k' je moral nos't' pas! — Dohtar gospod Jenko takoj me odprav', ker Slajmer in Jenko sta kunštna v glav'. Na čudne načine, ozdravljata l'di; ne čut' člov'k bolečine, zdravje zadobi. L'dje prihajajo k njima z velik' dežela, ker Slajmer in Jenko sta kunštna moža. Slovčta po celemu svetu okol, želčta vsak'mu človeku le bolj. Pač po drugih deželah, tam tud' so špital, ja, pa so dohtarji, kunštni premal'. Zato pa vsak le k tem' dvema hiti, k' per Slajmerju in Jenku se zdravje dobi. Da bi živela še mnogo let, pa še pol b' ta slovela, k' jih ne bo na svet'. De je bil enkrat in Slajmer pa en Jenko gospod, da sta vsak'ga ozdrav'la, kdor pr'šel je odkod.

Stražnik v službi težko poškodovan. 9. t. m. ob enajstih ponoči je prišel občinski stražnik Ivan Osvald v gostilno Jožefa Mencingerja na Savi ter naznanil policijsko uro. Ker ga je eden od gostov razžalil, je policist energično zahteval, naj se drži policijska ura. Na to je sicer odšlo nekaj gostov, vendar so pa na cesti tako razgrajali, da je moral stražnik zopet nastopiti zoper kalice nočnega miru. Tovarniški delavec Janez Weithauser je potegnil nož in je dvakrat sunil stražnika v rame, medtem sta pa brata Peter in Anton Gražar tolkla stražnika z latvo. Osvald je težko ranjen. Petra Gražarja je drugi dan orožništvo aretiralo ter izročilo sodišču, dočim sta Anton Gražar in Janez Weithauser pobegnili v Ameriko.

Vlom. V noči na 10. t. m. je nekdo vlomil v prodajalno trgovca Augusta Belleta na Uenu pri Rakeku ter odnesel miznico z denarjem vred. Miznico so drugega dne našli ne dalač od Belletove hiše.

Iz Zagorja. Franc Habé in Primož Podjed, delavca pri gospodu podjetniku Suligaju sta se napravila med odmorom popoldne iskati sove, katere nista dobila. Nad rudniško graščino sta pa dobila nekaj nenavadnega, namreč 3 vrste cvetk in sicer: rumene trobentice, belo marjetico, tretjo pa še eno nepoznano. Res redek slučaj v tem času.

Okrajni zastop slovenjebistriški. Slovenski člani okrajnega zastopa slovenjebistriškega so izstopili, ker z nepoštenimi ljudmi, kakršni so v nemški večini, ne morejo pri eni mizi sedeti.

Sam zažgal. Pred kratkim je zgorela hiša zakonskima Jurju in Elizabeti Završniku v Misljinah pri Slovenjem Gradcu. Zakonska sta pred kratkim zavarovala hišo za dvakratni znesek prave vrednosti. Neznano je, kako je ogenj nastal, vendar pa sumijo, da sta zakonska

žavnan sama zganila. Uvedni so sodniško preiskavo zoper obadva.

Sedemletni ubijalec. Pred tednom je nastal v Ševnici med petletnim Martinom Kladnikom in nekim sedemletnim fantom pretep. Pri tem je slednji Kladnika v trebuh sunil. Zvečer je Kladnik začetil velike bolečine v trebuhu in okoli dveh ponoči je bil otrok mrtev. Uvedli so sodniško preiskavo.

Zverinski čin. V Sredobah, občina Ranče na Štajerskem živita dva revna brata Pehar pri svoji materi. Predzadnje nedelje sta ves dan pila v Framu. Proti večeru sta brez povič napadla že blizu Ranč dva Megličeva sinova. Ta dva sta zbežala domov. Siroveža sta pa prišla pred Megličevo hišo ter tam klicala na korajžo. Gospodar in gospodinja sta ju posvarila. Siroveža sta pa planila s kamni in noži na oba zakonska ter ju težko ranila. Gospodinja je dobila veliko rano na vratu. Prenesli so ju v hišo ter zaklenili vrata.

Danes pa hoče Slovan ostati Slovan in se ne asimilira več. Zato sta obe plemeni v borbi. Tako je izjavil pristen Italijan pred kraljevsko-italijanskim sodiščem v Reggio Emilia! — Sicer se še dandanes poitalijančijo mnogo naše slovenske mladine v Trstu, ker tržaški Slovani nimajo zadostno slovenskih šol, kakor tudi radi brezbrizja gotovih staršev do lastne dece. Vendar se pa to danes vrši v veliko manjši meri, kakor svedobno. In to dela Italijanom — posebno se raznim regnicolom po uradništvi ital. listov skrbi za bodočnost italijanstva v Trstu. Zato pa tudi evliljo na vso moč, ako jim kdo pove resnico v obraz, kakor je to storila »Münchener-Neueste-Nachricht«.

V nevarnem položaju se je nahajal nek delavec v noči od petka na soboto v Podgori. Delal je v rovih, ki jih kopljejo za turbine tamošnje tovarne. Podnevi odvajajo vodo, ki se naliva v jamah, s sesalkami, ki pa nehajo delovati zvečer. Omenjeni delavec očitno ni vedel, da sesalke nehajo delovati zvečer; ostal je v rovu, potem, ko so tovarši odšli in je najbrže vsled trudnosti zaspal. Voda pa se je naglo jela nabirati in je zrastle naenkrat tako visoko, da se delavec ni mogel več rešiti iz rova. Klical je na pomoč, a nihče ga ni slišal. Na to se je slekel ter se je oprjel deske, ki ga je držala nad vodo. V tem nevarnem položaju je prebil vso noč. Šele drugo jutro došli delavci so ga rešili s pomočjo vrvi. Delavec gotovo ne pozabi te noči za vse svoje življenje!

Z dežnikom ga ubil. V neki gostilni v Pulju sta se radi nekih različnih osebnih mnenj sprla delavca Fran Vidovič in Fran Benčič. Prvotno samo ničev prepir, je dospel končno tako daleč, da sta se oba pripravila spopadla in prišla obdelovati s pestmi. Nakrat je pa Benčič udaril Vidoviča z vso silo z dežnikom po glavi, tako, da se je poslednji brez zavesten zgrudil na tla. Z udarcem mu je bila namreč prebita črepinja. Benčič je ušel, a so ga pozneje aretirali v neki gostilni na Velem hribu. Vidoviča so odnesli v bolnišnico, kjer je pa vsled dobljene rane umrl.

Državna loterija. Pri večeršnjem 40. žrebanju drž. loterije je dobila glavni dobiček v znesku 200.000 kron srečka št. 483.442, 50.000 K je dobila srečka št. 121.130, 30.000 K srečka št. 168.571, 20.000 K srečka 218.458 in 10.000 K srečka štev. 35.250.

bila. »Vladimir, moj Vladimir, jaz sem danes tako neizmerno srečna!«

Nato je skrla obraz na njegovih prsih in se privila k njemu kakor jegulja.

»Otrok moj zlati, kaj ti je danes?« se je nasmehnil Vladimir in jo pobožal bo bogatih laseh.

»Danes,« je prišla Helena vesele in se zopet oklenila njegove roke — »se ne bom povedati celemu svetu, da te imam rada, tako neizmerno rada, da bi ne hotela živeti niti ure več, če bi izgubila tebe! Glej, danes sem povedala materi vse... Moralno se je tako zgoditi, saj dolgo bi itak ne ostalo skrito, ko se govori že po vsem mestu in zato se mi je zdelo pametneje, da izve mati naravnost od mene same, kot šele po drugih. Povedala sem ji, da se ljubiva že vso zimo, vse... vse... še to sem ji povedala, kako si me oni večer za slovo vgriznil v lice in mama se je smejala, kakor je še nisem slišala nikoli. Smejala se mi je, ker sem ji vse tako resno pripovedovala, a je ona vedela že davno, da se ljubiva! Glej, kako so ljudje dobri! Vedela je in ni mi nikoli rekla besedice, ker tebi me zaupa in je sama zaželela kmalu po tem, ko te je spoznala, da bi se vnelo med nama kaj podobnega, kot gori sedaj s tako silnim plamenom. Hi, hi! Ali ni to imenitno, Vladimir?! Vse, pravi, da si resen in pameten fant in tako pravijo tudi drugi, a jaz pa pravim, da si neumen, zelo neumen!«

In objela ga je zopet in obsula s svojimi nežnimi poljubi.

Vladimir se ji je prepusil molče in ko ga je izpustila iz objema, se je zagledal temno v tla. Obrvi so se mu nagubanele in ustnice je stisnil tesno drugo na drugo.

Ko ga je Helena pogledala, je osupnil in je odstopila za korak kakor prestrašena.

Vladimir je opazil njeno osuplost in jo je pogledal prijazno, a ves obraz je bil še poln temne nevolje in tudi njegov glas ni pričal o zadovoljnosti.

»Helena,« je pričel počasi in čelo se mu je nagubalo v temne gube — »ko bi veroval v boga, bi dejal, da sem moral napraviti veliko hudo delstvo, za katero mi je po svoji modrosti naložil kazen, da sta se srečali najini poti. Hujšega me ni moglo doleteti in ta rana me skeli in muči noč in dan. Kolikrat si želim, da bi bilo vse, kar se je zgodilo med nama, le sladke sen, dolg brez konca in kraja, a nikoli, da bi bila resnica, ker resnične ljubezni med nama se bojim tako grozno —«

»Vladimir,« je vzkliknila Helena in se mu vrgla na prsi. »Vladimir, ti me varaš, ti me mučiš! Vladimir, govori, zakaj vse te krute in grozne besede!«

Njen obraz je pobledele in ustnice so se ji tresele kakor mrzlične. Stiskala je krčevito njegovo roko in njen pogled je bil tako proset, da je moral Vladimir pogledati v stran.

Ovil ji je desnico rahlo okrog pasu in z glavo, klonečo globoko na prsi, je šel poleg nje molče do prve klopi.

Široka platana je pripogibala svoje močeno veje nizko, da ni prodrl do njiju niti en žarek tonečega solnca in tam ji je poljubil Vladimir z obraza obe topli solzi.

»Ne jokaj Helena, tvoje solze me pečejo bolj nego žrjavica. Uda je v to življenje, kakor sem se udal jaz, ne misli in ne upaj, ker kdor upa, laže sam sebi in ko spozna krutosti svoje laži, je žalostno razočaran. Kadar se hočem norčevati iz samega sebe, govorim o ciljih in bodočnosti, zato ne jokaj, če ti rečem, da so bile vse moje besede o najini bodoči sreči slepilo in omama in obenem grda laž, ker v resnici nisem in ne morem verjeti v najino srečno bodočnost. Ti se čudiš. Veruj mi Helena, da je to grenka resnica. Kajti so ljudje na svetu, ki vedo, da je njihovo življenje uničeno, da zagrešijo že z mislijo o sreči, a žive vendar veselo in brezskrbno in izžive vsak prikladen in ugoden trenutek. Žal jim je za vsak hip, ki so ga zamudili in si ga niso osladili, ker potem pridejo trenutki grenke zavesti, da so uničeni, izmeček spodobne človeške družbe in eden izmed teh sem jaz, Helena. In vendar bide mnogokrat tem ljudem v prsih desetkrat bolj plemeniti arec kot drugi, desetkrat močnejša je njihova volja in desetkrat lepši so njihovi cilji, da si nedosežni, ker komaj se hdo

izmed njih nekoliko povzpne, se vsi naenkrat zopet spomnijo njegovega davnega greha in ga raztrobijo iz nova širom v svet, dasi je napravil zanj že stoinkrat grenko pokoro. Dokler je neznan molče in se ne bri-gajo za njegova pota, a če se zgodi, da se hoče pridružiti njihovi čislani družbi in živeti življenje, kakor oni sami, pobero prvi kamen in mu ga zalučijo v obraz. Za to nam je drag vsak trenutek, ki si ga lahko osladimo, a če govorimo o trajni sreči in biserni bodočnosti, lažemo in se norčujemo samo iz sebe. Tako sem delal jaz, ker tudi jaz sem eden izmed njih.«

»In zakaj? Kaj si storil? Jaz te ne razumem, Vladimir,« je povpraševala skrbno in se nekoliko pomirila.

Vladimir Končaj pa je zamahnil z roko in skimal:

»Pustiva to in pozabi, kar sem ti govoril!«

»Vladimir, ti postaneš večsih tako grozno čuden. Povej mi enkrat vendar odkritosrčno, kaj te muči in čemu vsa ta tvoja jeza nad svetom, zakaj ta tvoja pogosta otožnost in nerazumljivo govorjenje, toda danes ne, ker se bojim, da me zopet tako prestrašiš —«

»Helena, odpusti,« jo je poprosil tistikrat in ji polajal sklenjeni roki v naročje. »Ko bi mogel, bi bil najveseljši človek na svetu,« je zaradi tebe, a pridejo trenutki, kakršni je bil sedaj in pozabim, da si ob meni ti. Nikoli več Helena se ne bo zgodilo!«

»Resnično?« se je zopet razveselila. »Obljubi mi, prosim te!«

»Prisegam Helena, nikoli več!« Nato je objel njeno lepo glavo in jo dvakrat poljubil na čelo.

»Torej praviš, da si povedala materi,« je pričel veselo, a v očeh mu je spala še vedno neka skrivnostna zamišljenost. »Da, prav si storila, prej ali slej se je moralo zgoditi.«

»In danes moraš z menoj k njej!« »Na tvoj dom, k tvoji materi!« je poprašal tako leno mirno, kot da so njegove misli vse drugod...

Helena mu je pritrdila in mu povedala vsako najmanjšo neznanost, ki jo je omenila mati — tako, da se je že mračilo, ko sta se napotila proti njenemu domu.

Helena mati ga je sprejela s tisto brezmejno ljubezljivostjo in postrežljivostjo, ki je lastna samo vdovam in to posebno če imajo hčerke godne za možiteve.

In med tem ko je pripravljala Helena v kuhinji večerjo, je obrazložila zgovorna mati Vladimiru razmere in vse natančneje svoje obitelji in pristavila naposled važno, da je še umrli soprog priredil par tisočakov za edinko Heleno, ki mu je bila zenica v očesu.

In s tistim večerom je pričel zahajati Vladimir redno na Helenin dom. Med znanci in sorodniki je bila zdaj stvar gotova in ko se je s Heleno kmalu tudi saročil, so pričakovali vel v kratkem veselo poroko

(Konec prihodnj.)

Slovensko deželno gledališče v Ljubljani.
št. 54. (Par). Društ. predst. 2000.
V soboto, 17. decembra 1910.
Prvič v sezoni:
VSTAJENJE
Drama v štirih dejanjih s predigro. — Po
L. N. Tolstom spisal M. Bataille. — Re-
žiser H. Nučič.
Blagajnica se odpre ob 7. uri.
Začetek ob 7 1/2. uri. Konec po 10.
Prihodnji predstavi hosta v nedeljo, 17. decembra.

Zahvala.

Zavarovalnica „Avstrijski Feniks“ je
gasilnemu društvu v Spod. Šiški za posre-
dovanje ob priliki požara dne 28. oziroma
29. novembra t. l. podelila 30 kron, za ka-
tero nagrado se najtopleje zahvaljuje
Viljem Maurer, načelnik.

Poslano.

Opozorjamo

na novo vrsto valjanih „Pekate“
enako doma delanim za juho in
prikuh. Dobivajo se le v rume-
nih ovojih po 1/2 kg v najfiner-
ših kakovostih z napisom in sliko
„Štirje rumenjaki“
„Osem rumenjakov“.

V hudem strahu jih vidimo odhajati

otroke, ob silnem mrazu, ko buči
veter in se sneženi metež vali po
cestah. Taka pot v šolo pozimi je
res nevarna in kdor svoje otroke ljubi,
jih ne oblači samo toplo, nego jim
da seboj tudi par Fayevih pristnih
sodenskih mineralnih pastil, ki va-
rujejo proti prehladi, in prehlajo, ki
jo že imamo, odpravijo hitro in na-
ravni pot. Skatila stane samo
K 1-25 in se dobiva po vseh zadevnih
trgovinah. Ponaredbe odločno zavra-
čajo.

Generalno zastopstvo za Avstro-Ogrsko: W.
Th. Guntzert, c. kr. dvorni založnik, Dunaj
IV/1, Grosse Meugasse 17.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 3062. Srednji zračni tlak 759.9 mm

december	čas opazovanja	stanje barometra v mm	temperatura v C°	vetri	nebo
15.	2. pop.	732.7	8.3	sl. svzh.	dež oblačno
	9. zv.	733.4	7.4	sl. sever	
16.	7. zj.	734.9	7.0	sr. zahod	

Srednja večerajšnja temperatura 7.4°
norm. —16°. Padavina v 24 urah 1.1 mm

Notarskega kandidata

4056 sprejme
notar Kudovertnik v Ljubljani.

2 gospoda

se sprejmeta na stanovanje in
hrano na Marije Terezije cesti
št. 1 III. 4070

V nedeljo, dne 18. t. m. dopoldne je
trgovina odprta.

„Angleško skladišče oblek“
O. BERNATOVIČ

4151 Ljubljana, Mestni trg 5.

Sprejme se spretna in zanesljiva

prodajalka

4066 v trgovino z mešanim blagom.

Ponudbe naj se pošljejo na uprav-
ništvo »Slov. Naroda« pod »Kamnik“.

Blagajničarka

srednje starosti z dobrimi priporočili
se sprejme v tukajšino trgovino.

Naslov pove upravništvo »Slov.
Naroda«. 4152

Najfinejše

vino Vermouth

preda na dobole po nizki ceni

F. CASCIO

Ljubljana, Lingarjeva ulica št. 1, za škofijo.

Važno za urade in trgovce!

Ravnokar je izšel

stenski koledar

za leto 1911

ki je zelo praktičen za vsakega

Cena 30 v komad

Dobiva se pri založniku

FR. IGLIČ, Ljubljana,
4125 Mestni trg 11—12.

ED. ŠMARD

oblastveno potrjena potovalna pisarna

Ljubljana, Dunajska cesta 18.

V novi hiši „Kmetake posejilnice“, nasproti gostilne pri „Figovu“

Izdaja vozni listov za vse razrede francoske prekmorske družbe

Havre-New York

Vožnja traja samo 6 dni!

zdaja tudi vozne listke iz Amerike v staro domovino, prireja posebne vlake
1863 in preskrbi okrožne vozovnice (Rundreisebillets).

C. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od 1. oktobra 1910.

Odhod iz Ljubljane (juž. žel.)

7-04 zjutraj: Osebn. vlak v smeri: Trbič, Jesenice, Trbič, Beljak, Gorica, Trst, Celovec.

7-28 zjutraj: Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, St. Janž, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

9-12 dopoldne: Osebn. vlak v smeri: Jesenice, z zvezo na brzovlak v Celovec, Dunaj j. k., Linc, Prago, Draždan, Berlin, Beljak, Badgastein, Solnograd, Monakovo, Kolín.

11-40 dopoldne: Osebn. vlak v smeri: Trbič, Jesenice, Trbič, Beljak, Celovec, Gorica, Trst.

1-32 popoldne: Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, St. Janž, Straža-Toplice, Kočevje.

3-30 popoldne: Osebn. vlak v smeri: Trbič, Jesenice, Trbič, Beljak, Gorica, Trst, Celovec.

6-35 zvečer: Osebn. vlak v smeri: Trbič, Jesenice, z zvezo na brzovlak v Beljak, Celovec, Dunaj, z. k., Badgastein, Solnograd, Monakovo, Inomost, Frankobrod, Wiesbaden, Kolín, Düsseldorf, Vlissingen, Trbič.

7-40 zvečer: Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, St. Janž, Rudolfovo, Kočevje.

10-10 ponoči: Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Beljak, Gorica, Trst.

Odhod iz Ljubljane (državni koledar).

7-28 zjutraj: Osebn. vlak: v Kamnik.

2-05 popoldne: Mešanec v Kamnik.

7-35 zvečer: Mešanec v Kamnik.

11- ponoči: Mešanec v Kamnik le ob nedeljah in praznikih v mesecu oktobru.

C. kr. državno-železniško ravnateljstvo v Trstu

Prihod v Ljubljano (juž. železnice)

7-14 zjutraj: Osebn. vlak iz Jesenic, v zvezi na brzovlak iz Berlina, Draždan, Prago, Linc, Monakovega, Solnograda, Badgasteina, Beljaka, Gorice, Trsta, Trbiča.

9-32 zjutraj: Osebn. vlak iz Kočevja, Rudolfovega, Grosuplja, St. Janža.

10-12 dopoldne: Osebn. vlak iz Trbiča, Jesenic v zvezi na brzovlak iz Dunaja, z. k., Celovca, Vlissingen, Düsseldorf, Kolín, Wiesbaden, Frankobrod, Monakovega, Solnograda, Inomosta, Badgasteina, Beljaka.

11-20 dopoldne: Osebn. vlak iz Gorice, Jesenic, Celovca, Beljaka, Trbiča.

2-59 popoldne: Osebn. vlak iz Kočevja, Straža-Toplice, Rudolfovega, Grosuplja, St. Janža.

4-17 popoldne: Osebn. vlak iz Trbiča, Celovca, Beljaka, Gorice, Trsta, Jesenic, Trbiča.

6-38 zvečer: Osebn. vlak iz Jesenic v zvezi na brzovlak iz Berlina, Draždan, Prago, Linc, Celovca, Monakovega, Solnograda, Badgasteina, Beljaka, Dunaja j. k.

8-15 zvečer: Osebn. vlak iz Beljaka, Trbiča, Celovca, Trsta, Gorice, Jesenic, Trbiča.

9-07 zvečer: Osebn. vlak iz Kočevja, Straža-Toplice, Rudolfovega, Grosuplja, St. Janža.

11-22 ponoči: Osebn. vlak iz Trbiča, Celovca, Beljaka, Trsta, Gorice, Jesenic.

Prihod v Ljubljano (državne železnice).

6-46 zjutraj: Mešanec iz Kamnika.

10-59 dopoldne: Mešanec iz Kamnika.

6-10 zvečer: Mešanec iz Kamnika.

10-30 po noči: Mešanec iz Kamnika le ob nedeljah in praznikih v mesecu oktobru.

Časi prihoda in odhoda so navedeni v uredu evropskega časa.

Hlobuki, cilindri,

čepice, kravate, perilo, samo zadnje novosti v modni in športni trgovini

za gospode

P. Magdič

Ljubljana, nasproti glavne pošte.

Št 38607

4145

Razglas.

Pobiranje pasjega davka za leto 1911 se bode pričelo z 2. dnem januarja 1911.

Ta davek je plačati v okrožju ljubljanskega mesta od vsakega psa, izimši od psov, kateri so za varstvo osamljenih posestev neobhodno potrebni. Lastniki psov naj si preskrbe za to leto veljavnih pasjih mark, najkasneje do dne 20. februarja 1911 pri mestni blagajnici proti plačilu

8 kron.

Z ozirom na § 14 izvršilne naredbe o pobiranju pasjega davka, opozarjajo se lastniki psov, naj prevočasno vplačajo takso, ker bode polovil konjač od 20. februarja 1911 nadalje vse one pse, kateri se dobe na ulicah brez veljavnih mark.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dne 6. decembra 1910.

Za oskrbovanje občinskih opravil mesta Ljubljane začasno postavljeni c. kr. deželne vlade svetnik:

Laschan, I. r.

Največja božična okazijska prodaja

v konfekciji za dame in deklice ter izgotovljenih oblek za gospode, dečke in otroke. — Športne ranglane in žimske suknje. — Primerna koristna darila!

Angleško skladišče oblek

O. Bernatovič

Ljubljana, Mestni trg št. 5.

4012

Ne segaj v tujino, ker dobiš dobro doma!

Za božič in novo leto!

Ako hočeš preskrbeti cepih, dobrih in koristnih daril, oglej si novo urejeno prodajalnico

Antona Šarca

kjer dobiš vsega v izobilju, kakor platna za rjuhe, bombaževine, švicarskih vezenin, vsakovrstnega lepega, doma izdelanega perila, nogavic, posebno žepnih robcev v največji izbiri po zelo nizkih cenah. 3313

Opreme za neveste.

Priporočila se nove higijene urejena pralnica in likalnica.

Po pošti poslano perilo se vrne v kratkem času.

Ne segaj v tujino, ker dobiš dobro doma!

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Dolžniška glavica K 5.000.000.

Stritarjeva ulica št. 2.

Reservni fond 450.000 kron.

Podružnice v Spilotu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čisti 4 1/2 %

Kupuje in prodaja stroške in vrednostne papirje vseh vrst po dnevnem kurzu.